

Sygn. akt: I C 562/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tamara Piechnik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Łopatkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 r.

sprawy z powództwa (...) Bank S. A. z siedzibą we W.

przeciwko S. P.

o zapłatę kwoty 1.254,36 zł

I. oddała powództwo

II. zasądza od pozwanego S. P. na rzecz powoda (...) Bank S.A.

z siedzibą we W. 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sędzia:

Sygn. akt I C 562/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 1 marca 2016 r.

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wystąpił z powództwem wniesionym w dniu 15 grudnia 2014 r. przeciwko S. P. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 1.254,36 zł oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

W dniu 20 marca 2015 roku powództwo zostało rozszerzone o żądanie od dochodzonej kwoty odsetek umownych w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 12% w stosunku rocznym, bez określenia od jakiego momentu należne są odsetki – do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje roszczenia strona powodowa podała, że w dniu 25 listopada 2008 r. doszło do zawarcia z pozwanym umowy kredytu, w związku z którą zobowiązał się on do spłaty zadłużenia za zasadach określonych w umowie i regulaminie. W związku z nieterminowym regulowaniem zaległości powód w dniu 16 czerwca 2010 r. wypowiedział przedmiotową umowę i pismem z dnia 4 grudnia 2012 r. wezwał S. P. do zapłaty. Na skutek braku reakcji po stronie pozwanego, strona powodowa wystąpiła do Sądu z powyższym roszczeniem.

Nakazem zapłaty z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt I Nc 591/15 wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Krośnie nakazał pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę 1.254,36 zł oraz - 227 zł tytułem kosztów procesu (k.33).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w dniu 27 kwietnia 2015 r. pozwany S. P. wskazał, iż dokonał stosownych spłat na poczet istniejących wobec powoda zobowiązań, w związku z czym w dniu 10 kwietnia 2015 r. doszło do zamknięcia umowy kredytowej.

Dlatego wniósł o stwierdzenie bezzasadności żądania Banku co do kwoty głównej z odsetkami, a obciążenie go jedynie kosztami sądowymi.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 25 listopada 2008 r. pomiędzy S. P. a (...) Bank S.A. z siedzibą we W. doszło do zawarcia umowy kredytu konsolidacyjnego nr (...) \ (...). Na jej mocy pozwany zobowiązał się do dokonywania spłat na poczet kredytu w wysokości 21.118,54 zł, zgodnie z harmonogramem stanowiącym załącznik do wskazanej umowy. Okres kredytowania został ustalony na 84 miesiące, a wysokość miesięcznej raty stanowiła kwotę 425,49 zł, za wyjątkiem ostatniej raty wynoszącej 112,97 zł (dowód: umowa kredytu nr (...) \ (...) z dnia 25 listopada 2008 r. wraz z harmonogramem spłat – k.11-19).

W dniu 10 kwietnia 2015 r. pozwany S. P. dokonał na rzecz strony powodowej zapłaty kwoty 1.154,36 zł, co uzupełniło, wcześniejszą wpłatę w wysokości 100,00 zł dokonaną 3.04.2015 r. /k.44/. Na skutek tego doszło do całkowitej spłaty kredytu udzielonego na podstawie łączącej strony umowy i w związku z tym kredyt został całkowicie rozliczony i zamknięty (dowód: potwierdzenie wpłaty gotówkowej z dnia 10 kwietnia 2015 r. i potwierdzenie zamknięcia kredytu z dnia 10 kwietnia 2015 r. – k.38).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z powyższych dokumentów. Należy stwierdzić, iż nie było podstaw do podważania ich wiarygodności czy rzetelności w szczególności, że strony w żadnym stopniu ich nie kwestionowały.

W niniejszej sprawie w toku prowadzonego przed tutejszym Sądem postępowania doszło do zaspokojenia roszczeń strony powodowej. Potwierdza to między innymi pismo z dnia 16 czerwca 2015 r. (data wpływu 22 czerwiec 2015 r.), w którym strona powodowa oświadczyła, iż na skutek wpłat dokonanych przez pozwanego w dniu 3 kwietnia 2015 r. w kwocie 100 zł oraz 10 kwietnia 2015 r. w wysokości 1.154,36 zł, roszczenie główne i uboczne zostały w całości zaspokojone. W związku z tym, stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. zaistniała możliwość cofnięcia pozwu, jednakże pomimo dwukrotnego wezwania przez Sąd, pismami z dnia 21 września 2015 r. i 15 października 2015 r., do sprecyzowania przez powoda, czy cofa pozew w zakresie zapłaty kwoty głównej i odsetek, ograniczając swoje żądanie do zapłaty kosztów procesu, (...) Bank S.A. we W. nie ustosunkował się do rzeczoności wezwania, podtrzymując stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 16 czerwca 2015 r. Wobec tego, iż strona powodowa nie dokonała cofnięcia pozwu w zakresie zaspokojonego roszczenia, niemożliwe był umorzenie postępowania w tej części na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Tym samym koniecznym było oddalenie powództwa, albowiem jak ustalono w toku postępowania, roszczenia których domagała się strona powodowa zostały w całości zaspokojone przez pozwanego (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1999 r. – III CKN 936/98; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26.02.2014 r. – III CZP 119/13).

Odnosnie kwestii kosztów procesu, na rozprawie w dniu 1 marca 2016 r. pozwany S. P. uznał żądanie powoda w tym zakresie, w związku z czym zasądzone na rzecz strony powodowej kwotę 227,00 zł tytułem ich zwrotu. Na koszty procesu składały się: kwota 30,00 zł tytułem opłaty sądowej (art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), 180,00 zł tytułem zastępstwa procesowego powoda (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł.

Niezależnie od stanowiska zajętego przez pozwanego w tym zakresie należy stwierdzić, że za stronę przegrywającą sprawę w znaczeniu przepisów o kosztach procesu uznaje się pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (tak: – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6.11.1984 r. – IV CZ 196/84; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10.02.2010 r. – V CZ 1/10).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Sędzia:

Z: 1. Odpis wyroku z 1.03.2016 r. wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda – radcy pr. K. Ś..

2. K.. 14 dni.